

ved den Maade, hvorpaa han tidligere har stillet sig. Hvis den paagældende Ejer, forinden Forhandlingerne om denne Sag begyndte, har inddraget Strandbredden under Havearealer eller under sin Erhvervsvirksomhed, saa har han derved givet til Kende, at han lægger Vægt paa at øve Eneraadighed over denne Strandbred og udelukke Almenheden fra den, og i saadanne Tilfælde kan man derfor ikke opstille den Præsumption, at Almenheden uden videre kan have Adgang til Strandbredden. Hertil sigter Bestemmelsen i Begyndelsen af Ændringsforslag Nr. 14, hvor man har sat den 1. Januar 1916 som Skæringsdag. Man er for saa vidt i øvrigt ganske i Overensstemmelse med det oprindelig fra Regeringens Side fremsatte Lovforslag.

Naar der saaledes i Almindelighed praktisk taget gives Almenheden Adgang til at færdes paa Strandbredden, saa maa det dog paa den ene Side iagttages, at der ikke sker større Indgreb i Ejerenes Ret, end Formaallet kræver, og paa den anden Side maa der sørges for, at der ikke kan lægges Hindringer i Vejen fra Ejerenes Side for, at der virkelig ogsaa haves Adgang til at komme ned til Stranden. Hertil sigter de øvrige Bestemmelser i Ændringsforslag Nr. 14, der for saa vidt i Hovedsagen følger Lovforslaget, og som jeg derfor ikke behøver nærmere at gennemgaa. Kun skal jeg tillade mig at nævne, at for saa vidt som der er Tale om at skaffe Adgangsveje til Strandbredden, gaar Lovforslaget den Vej, at det er Fredningsnævnet, som ved Kendelse skal fremskaffe disse Adgangsveje. Udvalget har ment, at det var naturligt at henlægge denne Myndighed til en anden Autoritet, den Autoritet, der i Almindelighed har med slige Ting at gøre, nemlig Amsraadet. Hvis der savnes Adgangsveje, kan Fredningsnævnet naturligvis undersøge den Sag, klare det Spørgsmaal, om der virkelig savnes saadanne, og hvis den bekræftende Besvarelse antages, bliver det altsaa Fredningsnævnets Sag at henvende sig til Amsraadet, som saa maa fremskaffe en brugelig Gangsti, saaledes som det bedst ved og kan.

I de Forhold, jeg her har haft Lejlighed til at omtale, nemlig, hvor der er Spørgsmaal om Adgang til Strandbredden, opstiller Lovforslaget Regler, hvorefter visse Myndigheder har en særlig Adgang til at rejse Sagen. Den almindelige Regel i Loven er jo den, at det bliver Fredningsnævnene, som afgør, om de vil træde i Virksomhed eller ej. Men for saa vidt

Talen er om Adgang til Strandbred, er der visse Myndigheder, som har Adgang til at træde op, og naar de gør det, skal Fredningsnævnet sætte sig i Bevægelse. Udvalget har kunnet billige den Tanke, at det er naturligt, at her, hvor Adgangen i Almindelighed maa indrømmes, er det naturligt, at der er visse deri interesserede Myndigheder, som kan sætte sig i Bevægelse, saaledes at ikke et hvilket som helst Fredningsnævn kan standse Sagen ved ikke at ville behandle den. Herom er der givet Regel i Ændringsforslag Nr. 14. Det foreslaas, at de Myndigheder, der saaledes skal kunne fordre Sagen rejst, kan være dels vedkommende Kommunalbestyrelse og dels en Forening eller Institution. Dog stiller man sig ikke saaledes som Lovforslaget, nemlig saaledes, at enhver Forening, der har til Formaal at frede Naturen, kan træde op. Man har ment, at man derved ikke vilde faa tilstrækkelig Garanti for, at Sagen bliver rejst paa et virkelig forsvarligt Grundlag, og har derfor indskrænket Antallet af de Foreninger og Institutioner, som kan optræde, til dem, der byder Garantier gennem offentlig Autorisation, nemlig dem, som Justitsministeriet har autoriseret med Hensyn til at stille Forslag til Valg af Naturfredningsraadet, overensstemmende med Lovforslagets § 4.

Ærede Medlemmer vil altsaa se, at § 19 fra Udvalgets Haand affattes saaledes, at man tager Lovens almindelige Regler til Udgangspunkt og kun lemper dem, for saa vidt de særligt foreliggende faktiske Forhold kræver det. Men naar man stiller sig saaledes, bortfalder Nødvendigheden for, saaledes som Lovforslaget gør det, at give særlige Regler med Hensyn til Udredelse af Erstatning, hvis der er Tale om Adgang til Strandbredden. Naar man følger Lovens almindelige Regler med Hensyn til Ejendomsforholdet og hvad heraf flyder, er det ganske naturligt, at man ogsaa følger Lovens almindelige Regler med Hensyn til Erstatningen, og Udvalget foreslaar derfor under Nr. 15, at Lovforslagets § 20, der giver de særlige Regler om Udredelse af Erstatning, for saa vidt der er Tale om Strandbredden, helt udgaar.

Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Fredningsnævnenes Sammensætning. Det behandles i Ændringsforslag Nr. 5. Man har ved Affattelsen af dette Ændringsforslag særlig haft to Ting for Øje. For det første har man ønsket, at Fredningsnævnene skulde være saa faatallige som muligt, baade for at sikre en hurtig og let Forretnings-